
3

Jezusi, Biri i Perëndisë

Në zemër të kristianizmit qëndron e vërteta se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë. Krishti është thelbi i fesë sonë. Ai është themeli i besimit tonë (1 Korintasve 3:11), qendra e kristianizmit (Veprat 8:35; 1 Korintasve 1:23), objekti i rrëfimit tonë (Mateu 10:32) dhe baza për shpresën tonë (1 Timoteut 1:1). Kështu, besimi i madh tek Ai është thelbësor (Gjoni 8:24). Ne kemi shumë arsye të mira për të besuar në hyjninë e Krishtit. Perëndia nuk na ka kërkuar që të besojmë në ndonjë gjë për të cilën Ai nuk na ka dhënë prova të bollshme për të besuar (Gjoni 20:31). Dëshmia rreth Jezusit është e fuqishme dhe ka bërë që mijra njerëz gjatë shekujve të besojnë. Ky mësim paraqet disa nga mendimet e mia personale. Unë ju kërkoj që t'i analizoni ato. Në qoftë se ju tashmë keni besim të fortë, në qetësi lutuni ashtu si bënë dishepujt: «Zot, rrit besimin tim.» Në qoftë se ju jeni të shqetësuar nga dyshimet, lutuni ashtu siç bëri babai i djalit të zotëruar nga demonët tek Marku 9:24a: «Unë besoj, o Zot, ndihmo mosbesimin tim.»

SEPSE AI PËRMBUSH PROFECITË E TESTAMENTIT TË VJETËR

Shqyrtoni disa nga profecitë e thëna qindra vjet para lindjes së Jezusit. Lindja e Tij ishte profetizuar. Gjenealogjia përfshin Abrahamin, Judën dhe Davidin (Zanafilla 12:3/Mateu 1:2; Zanafilla 49:10/Mateu 1:2, 6). Abrahami kishte shumë pasardhës, por, pavarësisht nga kjo, familja e Tij ishte përshkruar në profeci (Jeremia 23:5; Isaia 11:1/Mateu 1:6). Lindja e Tij nga një virgjëreshë u predikua tek Isaia 7:14 dhe u përmbush te Mateu 1:18–25. Betlehemi ishte zgjedhur si vendi i lindjes së Tij (Mikea 5:2). Gjithashtu ishte profetizuar se lindja e Tij do të shoqërohej me vrasjen e shumë fëmijëve (Jeremia 31:15/Mateu 2:16–18).

Profetët parashikuan ikjen e Tij në Egjipt (Osea 11:1/Mateu 2:13–15), qëndrimin e Tij në Galile (Isaia 9:1–2/Mateu 4:12–16) dhe hyrjen e Tij fitimtare në Jeruzalem (Zakaria 9:9/Mateu 21:1–11). Misioni e Tij ishte parathënë gjithashtu. Profetët thanë se një pararendës do të shkojë përpara Tij (Malakia 3:1; Isaia 40:3/Mateu 3:1–3). Ata folën për misionin Tij, për shërimin e njerëzve (Isaia 53:4/Mateu 8:16–17), për mësimet e Tij me anë të shembëlltyrave (Isaia 6:9–10/Mateu 13:10–17), për misionin e Tij midis johebrenjve (Isaia 42:1–4/Mateu 12:15–21) dhe për mohimin që iu bë Atij nga udhëheqësit hebrej të asaj kohe (Psalmeve 118:22/Gjoni 1:11).

Vdekja e Jezusit ishte përshkruar në profeci me detaje të hollësishme. Testamenti i Vjetër parashikon tradhtinë që i bëhet Atij nga një mik (Psalmeve 41:9/Mateu 26:47–50) për tridhjetë monedha argjendi (Zakaria 11:12/Mateu 26:14–16). Shkrimet e lashta parathanë se si Jezusi do të sillej përpara armiqve të Tij (Isaia 53:7/Mateu 27:12, 14), se si Ai do vdiste (Psalmeve 22:16/Mateu 27:35a) dhe se si rrobat e Tij do të ndaheshin duke hedhur short (Psalmeve 22:18/Mateu 27:35). Gjithashtu u parathanë: fjalët e Tij në kryq (Psalmeve 22:1/Mateu 27:46), që kockat e Tij nuk do

të thyeshin (Psalmeve 34:20/Gjoni 19:33), që trupi i Tij do të tejshpohej (Zakaria 12:10/Gjoni 19:37), varrimi i Tij (Isaia 53:9/Mateu 27:57–60), ringjallja e Tij (Psalmeve 16:10/Lluka 24:1–9; Veprat 2:25–32) dhe ngritja e Tij në qiell (Psalmeve 68:18/Lluka 24:50–53).

Ishte relativisht e thjeshtë për profetët të thonin se një Shpëtimtar do të vijë. Sidoqoftë, kur ata shtuan mbi treqind detaje specifike, ata ndërtuan një bazë sigurie që nuk mund të mohohet.

Mendoni se çfarë do të thotë përmbushja e këtyre profecive. Njohuria dhe zgjuarsia njerëzore nuk mund të parashikojë me siguri as atë që do të ndodhë në 24 orët e ardhshme. Sondazhet politike, që kryhen në gjithë vendin me ndihmën e njerëzve të paguar për këtë punë, mund të parathënë rezultatet e zgjedhjeve ndonjëherë! Fuqia e profecive për Jezusin është e tillë sikur dikush të predikonte 400 vite më parë se kush do të ishte, president sot, vendlindjen, gjenealogjinë dhe shkollimin e tij, kohëzgjatjen në post, vendin dhe llojin e vdekjes së tij.

Profecia e vërtetë mund të provohet, sepse zbulon ngjarje që do të ndodhin në të ardhmen. Ajo ka detaje që nuk mund të plotësohen rastësisht. Një profeci konsiderohet si e vërtetë vetëm pas përmbushjes së saj historike. Megjithëse ka njerëz që e konsiderojnë përmbushjen e profecive si një koincidence apo rastësi, kjo nuk e zbeh aspak vërtetësinë e tyre. Përmbushja e profecive provon se Jezusi ishte hyjnor dhe se njerëzit që i shkruan ato, ishin të frymëzuar nga Perëndia.

SEPSE PRETENDIMET E TIJ QË ISHTE HYJNOR JANË NË HARMONI TË PLOTË ME VEPRAT E TIJ

Jezusi pretendoi gjëra të guximshme dhe fantastike për veten e Tij. Ai tha se ekzistonte përpara Abrahamit (Gjoni 8:58), se Ai ishte me Perëndinë përpara se bota të ekzistonte

(Gjoni 17:5, 24), se Ai zbriti nga qielli (Gjoni 6:38, 62), se Ai kishte gjithë autoritetin në qiell dhe në tokë (Mateu 28:18). Shumë veta që mohojnë hyjninë e Tij, e konsiderojnë Atë thjesht si një njeri «të mirë»! Sidoqoftë, në qoftë se deklaratimet e Tij (në lidhje me identitetin e Tij) nuk janë të vërteta, Ai do të ishte një gënjeshtar dhe një mashtrues. Pra, Ai nuk do të ishte të paktën as edhe një njeri «i mirë», e jo më Perëndia vetë!

Punët e Tij treguan se pretendimet e Tij ishin të vërteta. Jezusi bëri shumë mrekulli. Historianët biblikë dëshmojnë për mrekullitë e kryera prej Tij (Mateu 11:4–5; Gjoni 20:30–31). Madje edhe historianët jofetarë dëshmojnë për mrekullitë e kryera prej Tij.

Veprat e Tij janë në përputhje me fjalët e Tij. Ai tha: «Unë jam Drita e botës» (Gjoni 8:12a) dhe, në fakt, u ktheu shikimin të verbërve (Gjoni 9:6–7). Ai tha: «Unë jam buka e jetës» (Gjoni 6:35a) dhe ushqeu pesë mijë njerëz me pesë bukë dhe dy peshq. Ai tha: «Unë jam ringjallja dhe jeta» (Gjoni 11:25a) dhe, në fakt, ringjalli Llazarin nga vdekja (Gjoni 11:43–44).

SEPSE AI JETOI NJË JETË PA MËKATE

Ata që e njihnin Jezusin, dëshmuuan se Ai jetoi një jetë pa mëkate. Këta njerëz ishin të frymëzuar nga Perëndia!

Sepse ne nuk kemi kryepriфт që nuk mund t'i vijë keq për dobësitë tona, po një që u tundua në të gjitha ashtu si ne, por pa mëkatuar (Hebrenjve 4:15).

Ai nuk bëri asnjë mëkat dhe nuk u gjet asnjë mashtrim në gojë të Tij (1 Pjetër 2:22).

Ata që studiuuan jetën e Tij, e konsideruan Atë një njeri të mirë (Lluka 18:18). Madje edhe armiqtë e Tij, që vazhdimisht kërkonin të gjenin gabim në Të, e njihnin mirësinë e Tij. Ai bëri një gjë të jashtëzakonshme, Ai i ftoi ata, që ta

kontrollonin, për të parë nëse do të gjenin ndonjë gjë të keqe në Të (Gjoni 8:46a).

Mirësia e Tij u bë e njohur madje edhe në vdekjen e Tij. Shikoni komentet e gruas së Pilatit (Mateu 27:19), Pilatit (Mateu 27:23), Herodit (Lluka 23:14), hajdutit në kryq (Lluka 23:41), komandantit romak (Mateu 27:54), madje edhe Judë Iskariotit (Mateu 27:4).

PËR ARSYE TË EFEKTIT TË VAZHDUESHËM QË JETA E TIJ KA NË BOTË

Shumë ngjarje janë të lidhura me emrin e Tij: Dita e Zotit (Zbulesa 1:10), Darka e Zotit (1 Korintasve 11:20–29; Mateu 26:26–28), pagëzimi (Romakëve 6:3–5). Madje edhe shprehjet në kalendarin tonë kohor «para erës sonë» (para Krishtit) dhe «i erës sonë» (pas vdekjes së Krishtit) i referohen Krishtit. Ai është, pa dyshim, njeriu më i madh i botës dhe ishte pa asnjë shenjë madhështie ashtu siç e konsiderojmë ne madhështinë. Ai nuk kishte trashëgimi të madhe, s’kishte shkollë (Gjoni 7:15), s’kishte pasuri, s’kishte pushtet politik apo ushtarak, megjithatë asnjeri nuk vë në dyshim ndikimin që Ai ka pasur te njerëzimi në 20 shekujt e fundit. Në qoftë se Ai ishte një njeri i thjeshtë, a nuk mundet bota të prodhojë një njeri më të madh sot? Bota ka 2000 vjet që përparon dhe që mund t’i përdorte për këtë qëllim. Pavarësisht nga përparimi që ka bërë, bota është në kërkim për udhëheqje të vërtetë. Çdo njeri mund të shikojë Jezu Krishtin; Ai është Rruga. Ai ka qenë dhe është gjithçka për gjithë njerëzit.

Për lulishtarin, Ai është «Zambaku i luginës».

Për ndërtuesin, Ai është «Shkëmbi i kohërave».

Për lundërtarin, Ai është «Ylli i shndritshëm i mëngjesit».

Për të humburin, Ai është «Bari i mirë».

Për të uriturin, Ai është «Buka e jetës».

Për të sëmurin, Ai është «Doktori i madh».

Kur mendoj për Jezusin, më pëlqen të sjell në mendje përshkrimin e profetit Isaia (Isaia 9:5): «[*Emri i Tij*] do të quhet Këshilltar i Mrekullueshëm, Perëndi i Fuqishëm, At i Përjetshëm, Princ i Paqes.»

KONKLZIONI

Sigurisht, Jezusi është Biri i Perëndisë. Ju vetë mund të studioni provat për këtë të vërtetë. Besoni në ekzistencën e Tij dhe dorëzohani jetën tuaj Perëndisë përmes Tij.

PËRGJIGJUNI PYETJEVE

(*përgjigjet në mësimin “Shtojca 1”*)

1. Cila e vërtetë qëndron në zemër të kristianizmit?
2. Lindja, jeta dhe vdekja e Jezusit ishin parathënë në detaje të hollësishme. Jep disa shembuj.
3. Çfarë provojnë profecitë e përmbushura për Jezusin?
4. Jezusi pretendoi gjëra të guximshme dhe fantastike për veten e Tij. Cilat janë disa nga ato?
5. Si harmonizohen fjalët e Jezusit me veprat e Tij?
6. Jepni disa shembuj se si mirësia e Jezusit u bë e njohur.
7. Si vazhdon të influencojë botën jeta e Jezusit?

FJALË NDIHMËSE

drejtësia – të qenët pa faj ose pa mëkat. Meqënëse është e pamundur që njeriu vetë të jetë pa mëkat, të jesh «i drejtë» do të thotë të marrësh faljen e mëkateve nga Perëndia dhe të marrësh justifikimin dhe pastrimin nga të gjitha mëkatet, para Tij. Kristiani e shfaq këtë marrëdhënie të drejtë me Perëndinë duke jetuar çdo ditë sipas Fjalës së Tij.

gjenealogji – rreshtimi i paraardhësve. Gjenealogjia e Jezusit (Mateu 1:1–16) tregoi se Ai ishte përmbushja e profecive rreth Mesisë.

hyjni – Perëndi; natyra e Perëndisë; të qenët Perëndi.

Autor: *Eddi Cloer*

Marrë nga libri: “*Si të bëhesh një kristian besnik*”

© 2003 E VERTETA PER SOT

Të gjitha të drejtat të rezervuara